

C V J E T N I C A, godina B

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Marku!
Mk 14, 1-15, 47

Evangelist: Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni hljebovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. Jer se govorilo: "Nikako ne na Blagdan, da ne nastane pobuna naroda. I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. A neki negodovahu te će jedan drugome:

SVI: ČEMU TO RASIPANJE POMASTI? / MOGLA SE PRODATI ZA VIŠE OD TRISTA DENARA / I DATI SIROMASIMA. /

Evangelist: I otresahu se na nju. A Isus reče:

Isus: Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete, možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo Evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.

Evangelist: A Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda. Kad oni to čuše, obradovaše se i obećaše mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda. Prvog dana Beskvasnih hljebova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa:

SVI: GDJE HOĆEŠ BLAGOVATI PASHU, / DA ODEMO I PRIPRAVIMO? /

Evangelist: On pošalje dvojicu svojih učenika i rekne im:

Isus: Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim, pa gdje on ude, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' I on će vam pokazati veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.

Evangelist: Učenici odoše, dođoše u grad i nađoše kako im on reče te priprave pashu. A uvečer dođe on s Dvanaesticom. I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus:

Isus: Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom blaguje.

Evangelist: Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim:

SVI: DA NISAM JA? /

Evangelist: A on im reče:

Isus: Jedan od Dvanaestorice, koji umače sa mnom u zdjelicu. Sin čovječji, istina, odlazi, kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onom koji ga preda. Tome bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.

Evangelist: I dok su blagovati, on uze kruh, blagoslovi Boga pa razlomi, dade im i reče:

Isus: Uzmite, ovo je tijelo moje.

Evangelist: I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče:

Isus: Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga, nova, piti u kraljevstvu Božjem.

Evangelist: Otpjevavši hvalospjeve zaputiše se prema Maslinskoj gori. I reče im Isus:

Isus: Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira, i ovce će se razbjeći. Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.

Evangelist: Nato će mu Petar:

Petar: Ako se i svi sablazne, ja neću!

Evangelist: A Isus mu reče:

Isus: Doista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego što se pijetao dvaput oglasi tripot ćeš me zatajiti.

Petar: Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti.

Evangelist: A tako svi govorahu. I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima

Isus: Sjednite ovdje, dok se ne pomolim.

Evangelist: I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba, pa im reče:

Isus: Duša, mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!

Evangelist: Ode malo dalje i rušeći se na zemlju moljaše da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. Govoraše:

Isus: Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću nego što hoćeš ti!

Evangelist: I dođe, nađe ih pozaspale, pa reče Petru:

Isus: Šimune, spavaš? Jednu uru nisi mogao probdjeti? Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no put je slaba.

Evangelist: Opet ode i pomoli se istim riječima. Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale, i nisu znali što da mu odgovore. Dođe i treći put i reče im:

Isus: Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas! Evo, predaje se Sin čovječji u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!

Evangelist: Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od Dvanaestorice, i s njim svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih i pismoznanaca i starješina. A izdajica im njegov daje znak:

Juda: Koga poljubim, taj je! / Uхватite ga i oprezno odvedite! /

Evangelist: I kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče:

Juda: Učitelju!

Evangelist: I poljubi ga. Oni podigoše na nj ruke i uhvatiše ga. A jedan od nazočnih trgovši mač udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Isus im prozbori:

Isus: Kao na razbojnika izidoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. Danomice bijah vam u Hramu, naučavah, i ne uhvatiste me. Ali neka se ispune Pisma!

Evangelist: I svi ga ostaviše i pobjegoše. A jedan je mladić išao za njim, ogrnut sam plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, no on, ostavivši plahtu, gol pobježe. Zatim odvedoše Isusa k velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički i starješine i pismoznanci. Petar je izdaleka išao za njim u dvor velikog svećenika. Tu sjedaše sa stražarima i grijaše se uz vatru. A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su proti njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako ga naći. Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. Ustadoše i neki te lažno svjedočahu protiv njega:

SVI: MI SMO GA ČULI GOVORITI: /JA ĆU RAZVALITI OVAJ RUKOTVORENI HRAM / I ZA TRI DANA SAGRADITI DRUGI, / NERUKOTVORENI !' /

Evangelist: Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. Usta na to veliki svećenik na sredinu i upita Isusa:

V.svećenik: Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?

Evangelist: A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovno upita:

V.svećenik: Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?

Evangelist: A Isus mu reče:

Isus: Ja jesam! I gledat ćete Sina čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi oblacima nebeskim.

Evangelist: Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče:

V.svećenik: Što nam još trebaju svjedoci? Čuli ste hulu. Što vam se čini?

Evangelist: Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i pljuskati ga govoreći:

SVI: PRORECI!

Evangelist: I sluge ga uzeše ćušhati. I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika; ugledavši Petra gdje se grije upilji pogled i reče:

Sluškinja: I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom.

Evangelist: On zanijeka.

Petar: Niti znam niti razumijem što govoriš.

Evangelist: I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. Sluškinja, ugledavši ga, poče opet govoriti nazočnima

Sluškinja: Ovaj je od njih!

Evangelist: On opet nijekaše. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru :

SVI: DOISTA, I TI SI OD NJIH! / TA GALILEJAC SI. /

Evangelist: On se tada stane kleti i preklinjati:

Petar: Ne znam čovjeka o kom govorite!

Evangelist: I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač. Odmah, izjutra, glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličiše vijećanje pa svezaše Isusa, odvedoše i predadoše Pilatu. I upita ga Pilat:

Pilat: Ti li si kralj židovski?

Evangelist: On mu odgovori:

Isus: Ti kažeš.

Evangelist: I glavari ga svećenički teško optuživahu. Pilat ga opet upita:

Pilat: Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.

Evangelist: A Isus ništa više ne odgovori, te se Pilat čudio. O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali. A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. A on im odgovori:

Pilat: Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?

Evangelist: Znao je, doista, da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. Ali glavari svećenički podjariše svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. Pilat ih opet upita:

Pilat: Što dakle da učinim s ovim kog zovete kraljem židovskim?

Evangelist: A oni opet povikaše:

SVI: RASPNI GA!

Evangelist: Reče im Pilat:

Pilat: Ta što je zlo učinio?

Evangelist: Povikaše još jače:

SVI: RASPNI GA!

Evangelist: Hoteć ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. Vojnici ga odvedu u unutrašnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu i zaognu ga skrletom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu te ga stanu pozdravljati:

SVI: ZDRAVO, / KRALJU ŽIDOVSKI ! /

Evangelist: I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i prigibajuć koljena klanjahu mu se. A pošto ga izrugашe, svukoše mu skrlet i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. I prinude nekog prolaznika koji se vraćaše s polja, Šimuna Cirena, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze. Kad ga razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. A bijaše treća ura kad ga razapeše. Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski". A zajedno s njim razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva. Prolaznici ga pogrđivali mašući glavama.

SVI: EJ, TI, / KOJI RAZVALJUJEŠ HRAM / I GRADIŠ GA ZA TRI DANA, / SPASI SAM

SEBE, / SIDI S KRIŽA! /

Evangelist: Slično i glavari svećenički s pismoznancima, rugajući se, govorahu jedni drugima:

SVI: DRUGE JE SPASIO, / SEBE NE MOŽE SPASITI! /KRIST, KRALJ IZRAELOV! / NEKA SAD SIDE S KRIŽA/ DA VIDIMO I POVJERUJEMO!

Evangelist: Vrijeđahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti. A o šestoj uri tama nastaje po svoj zemlji, sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa:

Isus: Eloi, Eloi lama sabahtani?

Evangelist: To znači:

Isus: Bože moje, Bože moj, zašto si me ostavio?

Evangelist: Neki od nazočnih, čuvši to, govorahu:

SVI: GLE, ILIJU ZOVE.

Evangelist: A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći:

Vojnik: Pustite da vidimo, hoće li doći Ilija da ga skine.

Evangelist: A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu
(kratka šutnja - svi kleknu)

I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. A satnik koji stajaše njemu nasuprot, kad vidje da tako izdahnu, reče:

Satnik: Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!

Evangelist: Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - one su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše u Jeruzalem.

A kad već bi uvečer, jer bijaše Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaista tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga, je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavi u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata.

A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Riječ Gospodnja.